

og handler for andre, men de optræder ogsaa som selvstændige handlende; de er altsaa baade Mæglere og driver tillige Køb og Salg af Børspapirer for egen Regning. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig i hvert Fald, er det nødvendigt at have nogen Kontrol fra Offentlighedens Side. Men om denne Kontrol netop skal finde Sted i Form af, at vi har et Børskommissærembede under de Forhold, vi nu har, skal jeg lade være usagt. I Ministeriet er vi ikke færdige med Overvejelserne desangaaende; men jeg mener — og jeg ønsker at give det Udtryk her —, at en hvilken som helst Ordning, som man saa maatte komme til med Hensyn til dette Forhold, maa i hvert Tilfælde efter min Mening blive en Ordning, hvorigennem man fra Offentlighedens Side har Indseende med disse Forretninger, som foretages der, og det saa meget mere, som det jo er under Overvejelse i en ikke fjern Fremtid at gennemføre en Ordning af Terminshandelen paa Børsen. Det var noget, der drøftedes i sin Tid, da Børsloven var til Behandling paa Rigsdagen, og man var den Gang fra alle Partiers Side inde paa og overmaade gunstigt stemt for, at der skulde gennemføres en Ordning af Terminshandelen paa Børsen. Og i hvert Tilfælde, hvis man gaar dertil i en nærmere Fremtid, mener jeg, at det vilde være ganske urigtigt, om man saa ikke fra Offentlighedens Side havde noget Indseende ogsaa med en saadan Ordning.

I det hele taget mener jeg, at som Ordningen af vore Børsforhold er, saa er det rigtigt og godt, at der er saa meget Selvstyre som paa nogen Maade muligt; men jeg tror ogsaa, at det vil være rigtigt overfor Offentligheden i det hele taget og overfor alle dem, der igennem Vekselerere omsætter deres Papirer paa Børsen, at de maa kunne gøre det med saa stor Tryghed som paa nogen Maade muligt; og derfor bør der være offentligt Indseende med disse Forhold. Men jeg stiller mig overmaade imødekommende overfor de Anmodninger, som fra forskellig Side har været fremme om at tage dette Spørgsmaal op til Undersøgelse og Overvejelse. Kan der findes en rimelig og billigere Ordning end den, vi har nu, naar det dog samtidig er en god og betryggende Ordning, skal jeg være villig til at gaa med hertil og fremsætte Forslag derom, naar Overvejelserne er blevet bragt til Ende.

Med Hensyn til det andet Samraad, som har været nævnt, angaaende Eksportkredit til Bygning af Skibe, beror det jo i nogen Grad paa en Misforstaaelse, naar det

ærede Medlem Hr. Larsen-Badse udtalte, at man gav Garanti for Laan til fremmede Rederier til at bygge Skibe paa danske Værfter. Det gør man ikke. Nej, det er de Værfter, som bygger Skibene, der selv optager Laanene, som Staten stiller Garanti for. Det er altsaa saaledes, at hvis Burmeister & Wain bygger Skibe med Eksportkredit fra Statens Side, saa er det Værftet, der optager Laanet, og det er Værftet, der hæfter for Laanet, saaledes at Garantien først bliver effektiv, hvis Værftet ikke er i Stand til at betale; og med denne Mulighed for Øje er det, man fra Statens Side tager Pant i Skibene. Men først har man altsaa Værftet at holde sig til og derefter Pant i de Skibe, der bygges. Det er altsaa ikke en Garanti for Laan til udenlandske Rederier, men det er en Garanti for Laan til et dansk Værft, for at det derigennem kan blive i Stand til at trække Arbejde hertil fra Udlandet.

Nu ved jeg meget vel — og det har været forebragt mig mere end een Gang, ogsaa fra Rederside —, at det muligvis kunde synes rimeligt, at man gav den samme Garanti for Bygning af danske Skibe; og rent — jeg vil ikke sige overfladisk set, men rent tilsyneladende kunde det i og for sig være rigtigt. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der her foreligger det Forhold, at det ikke er Rederiet, man giver Garantien til og støtter, det er Værfterne, man herigennem ønsker at støtte, for at der derigennem kan skaffes Arbejde ved Bygning af Skibe. Man maa jo forstaa, at naar der kommer udenlandske Rederier og vil have bygget paa danske Værfter, og vedkommende danske Værfter saa ikke økonomisk er saaledes stillet, at de kan give saadanne Tilbud paa Bygning af Skibe, at de kan blive i Stand til at paatage sig dette Arbejde, saa vil disse Skibe blive bygget andetsteds og altsaa komme til at optræde som Konkurrenter til danske Skibe uden Hensyn til, om de er bygget paa danske eller udenlandske Værfter.

Man giver altsaa ikke denne Eksportkredit til Rederier; men til danske Værfter for derigennem at skaffe Arbejde til danske Arbejdere; og det er en god Maade at skaffe danske Arbejdere Arbejde paa, idet den Risiko, Staten løber, i hvert Tilfælde med Hensyn til Bygning af Skibe, er saa overordentlig minimal. Det, der naas derigennem, at der skaffes forøget Arbejde, ved at man giver disse Kreditter til Bygning af Skibe, er overmaade meget værd; men jeg tror ikke, det gaar an at udvide Kreditten til at omfatte Bygning af danske Skibe